

ประกาศ ก.ศป.

เรื่อง การลาของตุลาการศาลปกครอง

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศ ก.ศป. เรื่อง การลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครอง ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการปฏิบัติราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก.ศป. ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศ ก.ศป. เรื่อง การลาของตุลาการศาลปกครอง”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศ ก.ศป. เรื่อง การลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครอง ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ประกาศ ก.ศป. เรื่อง การลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“เข้ารับการเตรียมพล” หมายความว่า เข้ารับการระดมพล เข้ารับการตรวจสอบพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

“ลาติดตามคู่สมรส” หมายความว่า ลาติดตามสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศหรือทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ตามความต้องการของทางราชการตามพระราชกฤษฎีกา เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ แต่ไม่รวมถึงกรณีที่คู่สมรสลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๕ บรรดาระเบียบ กฎ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติที่ใช้บังคับตามแบบแผนของทางราชการที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน ในกรณีที่มีได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการไว้ในประกาศนี้ให้นำระเบียบของทางราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ ก.ศป. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๖ การลาทุกประเภทตามประกาศนี้ ถ้ามีกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดเกี่ยวกับการลาประเภทใดไว้เป็นพิเศษ ผู้ลาและผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลาประเภทนั้นด้วย

ข้อ ๗ ให้ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครองรักษาการตามประกาศและให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๘ การลาแบ่งออกเป็น ๑๑ ประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) การลาป่วย
- (๒) การลาคลอดบุตร
- (๓) การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร
- (๔) การลากิจส่วนตัว
- (๕) การลาพักผ่อน
- (๖) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์
- (๗) การลาเข้ารับการเตรียมพล
- (๘) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
- (๙) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- (๑๐) การลาติดตามคู่สมรส
- (๑๑) การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ข้อ ๙ การลาทุกประเภท การหยุดราชการเพราะพฤติการณ์พิเศษ และการไปต่างประเทศของประธานศาลปกครองสูงสุด ให้แจ้งให้ ก.ศป. ทราบ

ข้อ ๑๐ การลาทุกประเภทนอกจากการลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ การหยุดราชการเพราะพฤติการณ์พิเศษ การไปต่างประเทศ การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัย และการลาติดตามคู่สมรสของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นประจำศาลปกครองสูงสุด ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุญาต สำหรับตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ข้อ ๑๑ ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้พิจารณาอนุญาตแทนก็ได้

การลาของตุลาการศาลปกครองในช่วงก่อนและหลังวันหยุดราชการประจำสัปดาห์หรือวันหยุดราชการประจำปีเพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกัน ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสมและจำเป็นที่จะอนุญาตให้ลาได้ โดยมีให้เสียหายแก่การปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๒ ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการ ณ ศาลปกครองอื่นที่ตนมิได้สังกัด หากประสงค์จะลาป่วย ลาคลอดบุตร ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน ลากิจส่วนตัวหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ลาเข้ารับการเตรียมพลในช่วงเวลาที่ไปช่วยราชการ การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพให้เสนอขออนุญาตลาต่อประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นที่ไปช่วยราชการ แล้วแต่กรณี แล้วให้สำนักงานศาลปกครองรายงานจำนวนวันลาให้ศาลปกครองต้นสังกัดของผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

การลาประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุญาตการลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตต้นสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการลาหยุดราชการ ให้สำนักงานศาลปกครองแต่ละแห่งจัดให้มีการบันทึกการลาหยุดราชการของตุลาการศาลปกครองแยกตามประเภท หรือพฤติการณ์พิเศษหรือเหตุแห่งการลา

ข้อ ๑๔ การนับวันลาตามประกาศนี้ให้นับตามปีงบประมาณ

การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลา การอนุญาตให้ลาและคำนวณวันลาให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วยที่มีใช้วันลาป่วยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ข้าราชการผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ วันลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร วันลากิจส่วนตัว และวันลาพักผ่อน ให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นปีเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง

ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่ลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๕ หรือลาพักผ่อน ซึ่งได้หยุดราชการไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีราชการจำเป็นเกิดขึ้นผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะเรียกตัวมาปฏิบัติราชการระหว่างการลาก็ได้

การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ

ตุลาการศาลปกครองซึ่งได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดราชการ ให้เสนอขอยกเลิกวันลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลา และให้ถือว่าการลาเป็นอันสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ

การลาของตุลาการศาลปกครองที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติราชการระหว่างการลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติราชการ เว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าการเดินทางต้องใช้เวลา ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันเดินทางกลับ

ข้อ ๑๕ การลาให้ใช้ใบลาตามแบบที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วนจะใช้ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบหรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ประธานศาลปกครองสูงสุดอาจประกาศให้นำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการเสนอใบลาอนุญาตให้ลาหรือยกเลิกวันลา กับการลาประเภทหนึ่งประเภทใดตามข้อ ๘ ได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวจะต้องเป็นระบบที่มีความปลอดภัย รัดกุม สามารถตรวจสอบตัวบุคคลและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการลาเป็นหลักฐานในราชการได้

ข้อ ๑๖ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาตามประกาศนี้หรือในระหว่างวันหยุดราชการให้เสนอขออนุญาตต่ออธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษ ซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไปในท้องที่นั้น หรือพฤติการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับตุลาการศาลปกครองผู้นั้นและมีได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือความผิดของตุลาการศาลปกครองผู้นั้นเอง โดยพฤติการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวางทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติราชการ ณ สถานที่ตั้งตามปกติ ให้ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นรับรายงานพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นรวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติราชการไม่ได้ต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาทันทีในวันแรกที่สามารถมาปฏิบัติราชการได้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาเห็นว่ากรณีที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นไม่สามารถมาปฏิบัติราชการได้ เป็นเพราะพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้การหยุดราชการของตุลาการศาลปกครองผู้นั้นไม่นับเป็นวันลาตามจำนวนวันที่ไม่มาปฏิบัติราชการได้ อันเนื่องมาจากพฤติการณ์พิเศษดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่เป็นพฤติการณ์พิเศษ ให้ถือว่าวันที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นไม่มาปฏิบัติราชการเป็นวันลาอีกส่วนตัว

ข้อ ๑๘ การให้ได้รับเงินเดือนระหว่างการลา ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน

หมวด ๒

สิทธิการลาแต่ละประเภท

ส่วนที่ ๑

การลาป่วย

ข้อ ๑๙ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่ตุลาการศาลปกครองผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอใบลาโดยเร็ว

การลาป่วยตั้งแต่สามสิบวันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย และถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควรจะสั่งให้ใช้ใบรับรองแพทย์ของทางราชการแทนก็ได้

การลาป่วยไม่ถึงสามสิบวัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควร จะสั่งให้มีใบรับรองแพทย์ตามวรรคสามประกอบใบลาหรือสั่งให้ผู้ลาไปรับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้

ส่วนที่ ๒

การลาคลอดบุตร

ข้อ ๒๐ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา และมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับเงินเดือนครั้งหนึ่งได้เก้าสิบวัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้ว ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มลาคลอดบุตร

ข้อ ๒๑ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดราชการไปแล้ว แต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอยกเลิกวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาอนุญาตให้ยกเลิกวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลากิจส่วนตัว

ส่วนที่ ๓

การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

ข้อ ๒๒ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลาภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่คลอดบุตร และให้มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรครั้งหนึ่งติดต่อกันได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ ส่วนสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคหนึ่ง อาจให้แสดงหลักฐานประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๔

การลากิจส่วนตัว

ข้อ ๒๓ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุจำเป็นไว้แล้วหยุดราชการไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่อาจเสนอใบลาก่อนตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอใบลาพร้อมทั้งระบุเหตุผลความจำเป็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

ข้อ ๒๔ ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิลากิจส่วนตัวโดยได้รับเงินเดือนปีละไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ

ข้อ ๒๕ ตุลาการศาลปกครองที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๒๐ แล้ว หากประสงค์จะลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตร ให้มีสิทธิลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ให้ตุลาการศาลปกครองที่ลาตามวรรคหนึ่งมีสิทธินำจำนวนวันลากิจส่วนตัวซึ่งมีสิทธิลาโดยได้รับเงินเดือนที่เหลือในปีนั้นตามข้อ ๒๔ มาใช้ เพื่อให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินจำนวนวันลากิจส่วนตัวที่เหลือนั้นได้ ทั้งนี้ จะต้องแจ้งการขอใช้สิทธิพร้อมกับการลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร

ส่วนที่ ๕
การลาพักผ่อน

ข้อ ๒๖ ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้สิบวันทำการ เว้นแต่ตุลาการศาลปกครองดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองยังไม่ถึงหกเดือน

- (๑) ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นครั้งแรก
- (๒) ผู้ซึ่งเกษียณอายุราชการก่อนเข้ารับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง
- (๓) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพราะเหตุอื่นใดที่มีใ้การลาออกเพื่อเข้ารับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๔) ผู้ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งแล้วต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองหลังหกเดือน นับแต่วันออกจากราชการ

ข้อ ๒๗ ถ้าในปีใดตุลาการศาลปกครองผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบสิบวันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกินยี่สิบวันทำการ

สำหรับตุลาการศาลปกครองที่รับราชการติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกินสามสิบวันทำการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณสิทธิการลาพักผ่อน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการที่ลาออกเพื่อเข้ารับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง รวมเป็นเวลาราชการของตุลาการศาลปกครองนั้น และให้ถือว่าเป็นการรับราชการติดต่อกัน

ข้อ ๒๘ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อน ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตและเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้

ข้อ ๒๙ การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่ราชการ

ส่วนที่ ๖
การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

ข้อ ๓๐ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือตุลาการศาลปกครองที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนวันอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอใบลาล่วงหน้าได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๓๑ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามข้อ ๓๐ แล้ว จะต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ภายในสิบวันนับแต่วันเริ่มลา และจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติราชการภายในห้าวันนับแต่วันที่ลาสิกขาหรือวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยหลังจากการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ทั้งนี้ ให้นับระยะเวลาที่จะต้องกลับมารายงานตัวดังกล่าวรวมอยู่ภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตการลาด้วย

ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์และได้หยุดราชการไปแล้ว หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามที่ขอลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติและขอยกเลิกวันลาให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาพิจารณาอนุญาตให้ยกเลิกวันลาอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ได้ โดยให้ถือว่าวันที่หยุดราชการไปแล้วเป็นวันลาอีกส่วนตัว

ส่วนที่ ๗

การลาเข้ารับการเตรียมพล

ข้อ ๓๒ ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป และให้ไปเข้ารับการเตรียมพลตามวันเวลาในหมายเรียกนั้น โดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต

ข้อ ๓๓ เมื่อตุลาการศาลปกครองที่ลานั้นพ้นจากการเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในเจ็ดวัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจขยายเวลาให้ได้แต่รวมแล้วไม่เกินสิบห้าวัน

ส่วนที่ ๘

การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

ข้อ ๓๔ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาไปฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เสนอใบลาต่อประธานศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณาอนุญาต ในกรณีที่ผู้ขอลาเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้เสนอใบลาผ่านอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย

การลาไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศหรือต่างประเทศให้เป็นอำนาจของประธานศาลปกครองสูงสุดที่จะพิจารณาอนุญาตโดยความเห็นชอบของ ก.ศป.

ข้อ ๓๕ ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำสัญญาผูกมัดตุลาการศาลปกครองที่ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศ หรือศึกษาเพิ่มเติมในประเทศให้กลับมาปฏิบัติราชการในศาลปกครองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด

ส่วนที่ ๙

การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๖ การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศของตุลาการศาลปกครอง ให้เป็นอำนาจของประธานศาลปกครองสูงสุดที่จะพิจารณาอนุญาตโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. โดยถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบนี้

ข้อ ๓๗ ตุลาการศาลปกครองที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศเมื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จให้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันครบกำหนดเวลาและให้รายงานผลเกี่ยวกับการลาไปปฏิบัติงานให้ประธานศาลปกครองสูงสุดทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

การรายงานผลการไปปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้แบบรายงานการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด

ส่วนที่ ๑๐

การลาติดตามคู่สมรส

ข้อ ๓๘ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาติดตามคู่สมรส ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อประธานศาลปกครองสูงสุดเพื่อพิจารณาอนุญาต ในกรณีที่ผู้ขอลาเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้เสนอใบลาผ่านอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ให้ลาได้ไม่เกินสองปี และในกรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีกสองปี แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปี ถ้าเกินสี่ปีให้ลาออกจากราชการ

ข้อ ๓๙ การพิจารณาอนุญาตให้ตุลาการศาลปกครองลาติดตามคู่สมรส ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้โดยมิให้เสียหายแก่ราชการ แต่เมื่อรวมแล้วจะต้องไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดในข้อ ๓๘ และจะต้องเป็นกรณีที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ไม่ว่าจะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในประเทศเดียวกันหรือไม่

ข้อ ๔๐ ตุลาการศาลปกครองที่ได้ลาติดตามคู่สมรสครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๓๘ ในช่วงเวลาที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศติดต่อกันคราวหนึ่งแล้ว ไม่มีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสอีก เว้นแต่คู่สมรสจะได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานประจำในประเทศไทยแล้วต่อมาได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศอีกจึงจะมีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสตามข้อ ๓๘ ได้ใหม่

ส่วนที่ ๑๑
การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ข้อ ๔๑ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ หากตุลาการศาลปกครองผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี มีสิทธิลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านอาชีพครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลา แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

ตุลาการศาลปกครองที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ เพราะเหตุอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และ ก.ศ.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่ายังสามารถรับราชการต่อไปได้ หากตุลาการศาลปกครองผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ดังกล่าวครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลา แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

หลักสูตรตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องเป็นหลักสูตรที่ส่วนราชการ หน่วยอื่นของรัฐ องค์กรการกุศล อันเป็นสาธารณะหรือสถาบันที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของทางราชการเป็นผู้จัดหรือร่วมจัด

ข้อ ๔๒ ตุลาการศาลปกครองซึ่งประสงค์จะลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามข้อ ๔๑ ให้เสนอใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตพร้อมแสดงหลักฐานเกี่ยวกับหลักสูตรที่ประสงค์จะลาและเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) เพื่อพิจารณาอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการเพื่อไปฟื้นฟู สมรรถภาพด้านอาชีพได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ปิยะ ปะตังทา

ประธานศาลปกครองสูงสุด

ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง